

gaa uniformerede. Jeg tror ikke, at Bejntene ombord paa Fyrskibene vilde unblade at klæde sig efter Beirliget og Narstiden i Sømandsklæder, selv om de fik Paafleddingspenge, saa at man faktisk ikke opnaaede, hvad Hensigten maa forudsættes at være. Den eneste Leilighed, hvor det vil have Interesse for de Paagjældende, er, naar de skulle have Landblod, men det kan dog ikke være i Fyretatens Løb. I § 3 er der foreslaaet at optage de samme Bestemmelser angaaende Afkortning af Løn samt Tilskud af 5 pCt., som findes i Lønningslovene for Lødbøvesen. Dette er som bekendt noget forskjelligt fra, hvad Regjeringen ifjor havde foreslaaet, og Regjeringens oprindelige Forslag ifjor stemmer med, hvad der for Fyrsvæsenet er den nugældende Lov. Dette vil uden Spørgsmaal medføre nogen Forandring i de Paagjældendes Stilling. Man kan ikke ubetinget sige, at det vil forringe deres Stilling; men det kan gjøre det under visse Omstændigheder, og derfor finder Flertallet, at det vil være billigt eller ialtfald det Sikreste at lade de hidtil gjældende Bestemmelser om Afkortning af Løn og Statsstilskud blive gjældende for de nu Ansattes Vedkommende, hvorimod de senere Ansatte maa gaa ind under de sædvanlige Bestemmelser; der er ikke nogen Grund til at beholde særlige Bestemmelser for denne Stat forskjelligt fra de andre Stater. Men da som sagt Billighed kan medføre, at man tager Hensyn til de nu Ansatte, foreslaar man at lade den gamle Bestemmelse gjælde for deres Vedkommende. Disse midlertidige Bestemmelser har Udvalgets Flertal foreslaaet optagne i en særegen Paragraf, der vil være at indføre efter § 3. Med disse Ord skal jeg tillade mig at foreslaa Thinget at vedtage Flertallets Forslag.

Jagerslev: Dette Lovforslag er jo en gammel Bekjendt af Thinget. Ikke blot er det kun 5 Aar siden, at der blev vedtaget en ny Lov om Fyrsvæsenets Lønninger, men ifjor blev dette Lovforslag forelagt. Det befandt sig da 9 Maanedes i Lønningsudvalget og har iaar befundet sig 3 Maanedes derinde, og Resultatet er, at der nu er fremkommet en Betænkning, i hvilken Mindretallet, paa hvis Begne jeg har taget Ordet, indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg maa maasse indstyre den Bemærkning, at vi have været villige til at stille Endringsforslag, men der har ikke været stor Anledning dertil, idet den høitærede Marineministers Forordninger have været meget beskedne; han har kun foreslaaet en lille Forhøjelse; men vi have troet, at det var vor Pligt at komme Flertallet imøde. Flertallet har imidlertid ligeoverfor dette Lovforslag indtaget en særegen Stilling, en Stilling, som jeg ikke veed, er indtagen tidligere lige overfor noget andet Lønningslovsforslag, og det er forsaavidt et daarligheds Parfel, som dette er det første Lønningslovsforslag,

der iaar kommer til 2den Behandling. Hvad man hidtil har gjort, er i det Øieste, at man er bleven staaende ved de Lønninger, som allerede vare der, men her er man gaaet videre og har foreslaaet at nedsette de nuværende Lønninger i Fremtiden til lavere Sats. Det er ganske vist stet ad Omveie. Jeg skal senere komme ind paa det. Det Karakteristiske ved Flertallets Forslag er, at det bliver staaende ved den nuværende Lønning for det Personale, der nu er ansat, medens de fremtidige Lønninger foreslaas nedsatte. Det er en anden Veie end den, man havde antaget, at man vilde komme til at gaa. Jeg maa naturligvis fraraade disse Forslag, og jeg maa tillade mig at sige, at saa lidt Haab, jeg end ellers har om, at det Mindretal, til hvilket jeg hører, kan vente at sætte Noget igjennem, haaber jeg dog, at af det høie Thing idetmindste nogle Medlemmer fra den anden Side ville være villige til at følge os og stemme mod Flertallets Forslag, der er saa mærkeordigt, at det efter min Mening underkjenner det Standpunkt, som Folkethinget hidtil har indtaget med Hensyn til denne Sag, men som jeg antager, at Folkethinget fremtidig vil hævde. Jeg skal tillade mig at sige, hvorfor jeg betragter Endringsforslagene saaledes. I 1875 vedtog man en Lønningslov for Fyrsvæsenets Embedsmænd, og i Aarene fra 1875—79 har man bevilget disse Embedsmænds Dyrtidstillæg. Man er altsaa ikke gaaet ud fra den Antagelse, som det ærede Flertal er gaaet ud fra, at det var meget høje Lønninger, der vare givne ved Loven af 1875, thi i saa Tilfælde vilde man ganske sikkert ikke have bevilget Dyrtidstillæg umiddelbart efter. Der man nu gjort dette, saa maatte det antages, at man, naar man kom til en Lønningsrevision, maatte tage Hensyn til, at saadanne Dyrtidstillæg have været bevilgede i de nævnte Aar, og være villig til at bevilge lidt høiere Lønninger. Men i Stedet derfor bliver man staaende, komplet hoor man stillede sig i 1875, uagtet jeg mener, at Nigsdagen og derunder Folkethinget dog har erkjendt, at det ikke var saa overordentlig fortrinligt et Standpunkt, man var kommen til dengang ligeoverfor disse Embedsmænds Lønninger, idet man har bevilget disse Embedsmænd Dyrtidstillæg. Jeg mener, at der ikke kan være nogen Grund til, naar man overhovedet vil revidere en Lønningslov, at blive staaende ved de Lønninger, man har, thi da behøver man ikke at revidere Lønningsloven, da har man jo en Lov, og den kan man beholde. Der er ikke mindste Aarsag til at vedtage en ny Lønningslov for Fyrsvæsenet, naar man vil blive staaende ved de hidtilværende Lønninger. Jeg skylder at sige, at der er en Bestemmelse, der ikke stemmer ganske med den tidligere Lov, og det er, at Styrmandene paa Fyrskibene ere komne ind i Loven, medens de tidligere stode paa Finantsloven. Dette har imidlertid kun formel Betydning, thi de ere efter